

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/ 521 /2017/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

99/2018. (IV. 19.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2017. december 9-én postai úton előterjesztett **panaszát** a 2018. április 19-én – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – * Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt, valamint alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2017. december 9-én postai úton terjesztett elő panaszt a vele szemben 2017. december 3-án foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2017. december 3-án a kora délutáni órákban 12 óra és 13 óra körüli időpontban megjelent volt élettársa lakásának folyosóján, közvetlenül a liftnél, ahol rács választja el a folyosóra történő bejutást. A rácsnál lévő csengőn becsengetett a volt élettársához, mivel olyan információk jutottak tudomására, hogy a volt élettársa őt gyújtogatónak nevezte a lépcsőházban (korábban a házban felgyújtották a kukákat), illetőleg szórólapot terjesztett a panaszosról, mintha veszélyes bűnöző lenne. Ezeknek lehetett valóságalapja a panaszos elmondása szerint, mivel nyáron egyszer már a panaszos és a volt élettársa között szóba kerültek egy beszélgetés során a fenti témák, de akkor a panaszos nem tulajdonított neki nagy jelentőséget. A volt élettársa ekkor meg is kérdezte a panaszost, hogy mit tenne a panaszos, ha ő azt állítaná, hogy a panaszos a gyújtogató. A panaszos azt mondta,

^{1 1} Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

hogy jogi útra terelné az egészet, sőt még a szórólapos téma is szóba került, amire nevetve annyit mondott a volt élettárs, hogy tudja ki volt. Ez újra szóba került a lépcsőházban, és a panaszos szerette volna tisztázni, mielőtt jogi lépést tesz. A volt élettárs ki is ment a lépcsőházba, de erősen ittas volt.

Hirtelen megjelent két rendőr hölgy a * rendőrkapitányságról. A rendőrök közölték, hogy „megyünk be”. A panaszoszt lekísérték a rendőrautóhoz, és beültek. Az egyik rendőr elismerte, hogy a panaszos volt élettársa ittas volt, sőt olyan megjegyzést is tett, hogy „most is ott volt az a férfi, aki előző nap is”. Beértek a * Rendőrkapitányságra, ahol „berakták az előállítóba”. Bilincset nem használtak a panasossal szemben. Eltelt körülbelül egy-két óra, a panaszos kopogott az ajtón, mire az őrseget ellátó hölgy közölte, hogy jogukban áll 8+4 órára előállítani, és „maradjon magának különben is”. A panaszos azt mondta, hogy ez így törvénytisztító, és a rendőr mondja meg, milyen indokkal hozták be és állították elő. A rendőr rázárta a panaszosra az ajtót és elment. A panaszos ismét kopogott, a fent említett rendőr hölgy kinyitotta az ajtót, és a panaszos elmondta neki, hogy feljelentést fog tenni, mert az egész törvénytisztító. Ekkor a rendőr közölte, hogy 22 órakor fogják meghallgatni zaklatás vétségével. A panaszos ezen teljesen ledöbbsent. Ekkor még délután volt, és a panaszos ekkor is elmondta, hogy hallgassák meg, mert el kíván mondani sok mindent. A panaszos nem értette, hogy mi az oka annak, hogy 6 órával később hallgatják meg. A rendőr ismét bezárta az ajtót, és elment, majd rövid idő után visszament, és elmondta, hogy nem lesz meghallgatás, a panaszos elmehet. A panaszos „csak nézett egy nagyot”, és közölte, hogy panaszt szeretne tenni az egész ellen. Ekkor a rendőr azt mondta, hogy a panaszos semmiféle panaszt nem fog tenni, főleg ott a kapitányságon, és írja alá a papírokat, aztán „lépjen”. A panaszos ezen teljesen felháborodott, és közölte, hogy semmiféle papírokat nem hajlandó aláírni, majd elindult kifelé az épületből, de többször hangoztatta, hogy panaszt kíván tenni.

A kapitányság bejáratánál lévő fegyveres biztonsági őr közölte a panasossal, hogy ott semmiféle panaszt nem tesz, majd megfogta a két vállát, és szinte kidobta az épületből azzal, hogy a fentiekben a panaszos által említett tiszthelyettes a főnök, aki „megmondja, hogy ki mit csinál”. A panaszos el volt képedve, és felhívta a 112-es telefonszámot, elmondta egy hölgynek a panaszát, aki kapcsolta egy rendőrnek a panaszos hívását- Ez a rendőr közölte, hogy csak a panaszirodán, vagy a Testületnél tehet panaszt. A panaszos elmondta, hogy ismeretei szerint senkit nem lehet elküldeni a rendőrségről, akármilyen ügygel kapcsolatban akar panaszt tenni, kötelesek felvenni a panaszát.

Már előző nap szombaton is ott volt a panaszos, hogy tisztázza az egészet, de nem lehetett. Szinte ugyanez történt, csak akkor nagyon korrekt rendőri intézkedés volt, és nem is került a panaszos előállítóba.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az illetékes rendőri szervtől, valamint kérte az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumok és a konkrét kérdésekkel kapcsolatos rendőrségi álláspont megküldését.

1) Az intézkedés napján készült eset-adatlapok szerint 14 óra 2 perckor a panaszos volt élettársa bejelentést tett, miszerint a lakása előtt áll a panaszos és zaklatja. * 490 ment a címre, és jelentette, hogy a bejelentés valós volt, egy főt előállít a kapitányságra, zaklatás miatt indul eljárás, mivel a bejelentő magánindítvánnyal kívánt élni.

2) 2017. december 3-án készült jelentés elfogás végrehajtásáról című dokumentum szerint a panasossal szemben az 1994. évi XXXIV. törvény a Rendőrségről (továbbiakban: Rtv.) 29.§ (1) bekezdés a) pontja szerint igazoltatást, a 31.§ (1) bekezdés szerinti személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálását és a 33.§ (1) bekezdés a) pontja szerint szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten érést követő elfogást foganatosítottak.

Az intézkedő rendőrök 14 óra 30 perckor jelentek meg az intézkedés helyszínén, mivel onnan bejelentés érkezett zaklatásról.

A lépcsőházban találták a panaszost, valamint a bejelentőt, a lépcsőházban, a lakásoknál ráccsal elkülönített részen állva.

Az intézkedést a rendőrök a 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet a rendőrség szolgálati szabályzatáról (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 5.§-a alapján kezdték meg.

Az intézkedők megjegyezték, hogy az intézkedést megelőző napokban, hetekben több alkalommal érkeztek bejelentések a megjelölt helyszínről, mely szerint a panaszos a lépcsőházban zaklatja a lakókat, kiabál.

A rendőrök meghallgatták a bejelentőt, aki elmondta, hogy a panaszos a volt élettársa, akivel már hónapok óta próbálta megszüntetni a kapcsolatot. Elmondta, hogy a panaszos naponta több alkalommal csengetett neki a csengőn, és a kapucsengőn, folyamatosan kiabál a lépcsőházban, ami már a szomszédokat is zavarja. A panaszos valahogyan a lépcsőházat leválasztó rácsot is ju tudta nyitni, majd onnan kiabált az ajtó felé. Elmondta továbbá, hogy több alkalommal hagyott neki a panaszos zaklató, fenyegető levelet a postaládában, illetve rendszeresen hívogatja őt telefonon. A bejelentő elmondta, hogy nem akarja a panaszossal tartani a kapcsolatot, nem szeretné őt látni, nem tud már élni tőle, mivel mindig attól retteg, hogy követi az utcán, vagy a lakása előtt várja és provokálja őt.

Ezt követően a rendőrök meghallgatták a panaszost, aki egyszer azt mondta, hogy a bejelentő szexuális kapcsolatot akar tőle, ezért hívta a lakására, másszor pedig azt mondta, hogy a bejelentő pénzzel tartozik neki. A panaszos folyamatosan változtatta a helyszínen való tartózkodásának, csengetésének indokát. A rendőrök kérdésére értelmesen nem tudott válaszolni, kedélyállapota ingadozott, hol agresszívvé, kötekedővé vált, hol pedig magyarázkodóvá és nyugodttá. Normális, folyamatos beszélgetést nem lehetett vele folytatni.

A bejelentővel magánindítványos nyilatkozatot töltek ki a rendőrök, zaklatás bűncselekménye miatt a panaszossal szemben, mellyel az eljárás lefolytatását kérte, az erről készült nyilatkozatot a jelentéshez mellékelte a rendőrség.

A fentieket jelentették, és *-8 közölte, hogy a panaszost fogják el és állítsák elő a * Rendőrkapitányságra zaklatás bűncselekményének elkövetése miatt. A rendőrök ezt közölték a panaszossal, melyet tudomásul vett, panaszsal nem kívánt élni.

A fenti személyeket a rendőrök ellenőrizték a KIR-ben, melyben a bejelentő nem szerepelt, a panaszos ellen elfogatóparancs volt kiadva 2017. november 23-ai dátummal, ami miatt november 30-án már történt rendőri intézkedés.

A panaszos ruházatát a helyszínen részlegesen átvizsgálták, közbiztonságra veszélyes eszköz nem került elő. Bilincs nem került alkalmazásra, mivel a panaszos magatartása együttműködő volt.

A panaszos 14 óra 50 perckor elhelyezésre került az előállító helyiségben. Az Rtv. 20.§-a alapján a panaszost tájékoztatták panasztételi jogáról, mellyel nem kívánt élni.

A panaszossal szemben büntető feljelentést tettek a fentiek alapján.

3) A tájékoztató a fogvatartott személy jogairól, kötelezettségeiről, valamint az előállító helyiség rendjéről című dokumentum alján szereplő aláírás mellett a „nem hajlandó aláírni” megjegyzés olvasható, az aláíró személye nem megállapítható a dokumentáció alapján.

4) 2018. január 23-án jegyzőkönyv készült az egyik intézkedő rendőr, K. A. c. r. törzsőrmester meghallgatásáról. A rendőr a Testület kérdéseit az alábbiak szerint válaszolta meg.

A panaszosról előjáróban elmondta a rendőr, hogy hatóságuk előtt ismert személy, mivel napi szinten kell vele szemben intézkedni különböző állampolgári bejelentések miatt. A panaszos panaszai a rendőri intézkedésekkel szemben szintén rendszeresek, ezt hangoztatja is, hogy „mindenkit be fog panasolni”, mivel rendőri múltja miatt tisztában van a

jogszabályokkal. A panaszos ápolatlan külsejű, vizelet és széklet szagú, intézkedések során összefüggéstelenül beszél, és régen hatályukat veszített jogszabályokra hivatkozik.

Az intézkedés helyszínén már több alkalommal meg kellett jelennie a rendőrségnek, mivel az ott lakók és a panaszos volt élettársa folyton bejelentéseket tesznek a panaszos viselkedésével kapcsolatban.

2017. december 3-án 14 óra 30 perckor történt rendőri intézkedés, amelynek alapja az az állampolgári bejelentés volt, mely szerint a panaszos a lépcsőházban kiabál, inzultálja a lakókat, csenget és kopog, továbbá az intézkedés előtt a rendőrség számtalan alkalommal intézkedett már, melyekről szintén rendőri jelentés készült. Ezen intézkedések legtöbbszörrel szemben panaszt kívánt tenni, vagy panaszát meg is tette.

A panaszossal szemben jelen ügy tárgyát képező intézkedést megelőző napokban, hetekben többször történt figyelmeztetés intézkedés, szabálysértés folytatása miatt előállítás az arányosság elvének betartása mellett. Adott napon szándékos bűncselekmény elkövetésén tettenérés miatt került elfogásra, majd előállításra.

A panaszos előállításának pontos idejét a rendőr nem tudta megmondani, körülbelül 3-4 óra lehetett, az őrzést nem ő hajtotta végre, de véleménye szerint nem húzódott el az előállítás.

A rendőr nem adott a panaszosnak olyan tájékoztatást, mely szerint hat órát kell várakoznia a meghallgatására, továbbá biztos abban, hogy mástól sem kapott ilyen tájékoztatást a panaszos, mivel előre nem lehet megmondani, hogy a szükséges cselekmények elvégzése mennyi időt vesz igénybe.

A panaszos részére a panasztételi lehetőségeket szóban elmondta a rendőr, a panaszos azonban az erről szóló írásos tájékoztatást nem volt hajlandó aláírni és átvenni. A panaszos az intézkedés végén nem jelezte panasztételi szándékát, pedig ezen jogszabályokkal elmondása szerint tisztában van, mivel korábbi, vele szemben foganatosított intézkedések során szinte minden alkalommal ezt hangoztatta.

5) B. D. K. c. r. főtörzszászlós meghallgatásáról készült jegyzőkönyv tartalmában megegyezik az előző bekezdésben ismertetett jegyzőkönyv tartalmával, ezért ennek ismertetésétől a Testület eltekint.

6) S. V. r. törzsőrmester meghallgatásáról készült jegyzőkönyv az alábbi kiegészítő információkat tartalmazza.

A r. törzsőrmester rendkívüli őr szolgálatot látott el az intézkedés napján, így a panaszos őrzését ő hajtotta végre. A panaszossal szemben már többször is intézkedett, és elmondta róla, hogy minden alkalommal a hibákat keresi, provokálja a rendőröket az intézkedések során. Minden intézkedés során azzal fenyegetőzik, hogy mindenkit leszereltet a rendőrségtől.

A rendőr a panaszost 2017. december 3-án 14 óra 50 perckor helyezte el az előállító helyiségben. A személyi szabadságot korlátozó intézkedéssel kapcsolatban nyilatkozni a rendőr nem tudott, mert azt nem ő hajtotta végre, csak az előállító helyiségbe történő befogadását végezte el.

A panaszos az előállító helyiségben 14 óra 50 perctől 18 óra 15 percig tartózkodott. Ezek alapján a rendőr véleménye szerint nem húzódott el az előállítás.

A panaszos részére a rendőr a meghallgatás időpontjával kapcsolatban nem adott tájékoztatást, kizárólag a jogszabályban engedélyezett maximális (8+4 órás) időtartamra vonatkozóan.

7) O. Á. meghallgatásáról készült jegyzőkönyv az alábbi kiegészítő információkat tartalmazza.

Az intézkedés napján a rendészeti osztály járőrei állították elő a panaszost, bűncselekmény elkövetésén tettenérés miatt. Amikor bevitték, a rendőr mondta neki, hogy az előállításának oka, hogy a bejelentőt rendszeresen zaklatja, odamegy a lakásához, felcsenget neki, ordítózik, és az ajtaját rugdossa. Ezt a panaszos tudomásul vette. A rendőr megkérdezte tőle, hogy van-e panasza a rendőri intézkedéssel szemben, és keletkezett-e sérülése. Azt válaszolta, hogy az intézkedéssel szemben nem kíván panasszal élni, illetve sérülése nem keletkezett.

A rendőr megjegyezte, hogy ezzel az alkalommal is ittas állapotban volt a panaszos, mint általában minden alkalommal, amikor a kapitányságra előállították, vagy egyéb okból ott megjelent. Amíg a panaszos az előállító helyiségben volt, megjelent a bejelentő, és a rendőr felvette tőle a panaszos elleni feljelentését zaklatás miatt. Ezt követően a rendőr egyeztetett a bűnügyi osztályvezetővel, aki azt mondta, hogy a panaszost szabadítsák, mert büntető eljárás keretében kerül sor a kihallgatására. A meghallgatás elmaradását tehát ez indokolta, a panaszost erről tájékoztatták, melyet tudomásul vett.

A panaszossal szembeni intézkedés jogalapja a zaklatás bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja volt, ezért került a panaszos elfogásra és előállításra. Az előállítás időtartama nem húzódott el, a bejelentő valakinek odaadta a gyermekét felügyeletre, és ezt követően érkezett meg a kapitányságra feljelentést tenni, ezt követően engedték szabadon a panaszost. A panaszos a panasztételi jogairól szóbeli és írásbeli tájékoztatást egyaránt kapott, az előállítás során úgy nyilatkozott, hogy a rendőri intézkedéssel szemben nem kíván panasszal élni.

8) 2017. december 4-én M. L. r. törzsszázlós hivatalos feljegyzést készített, mely szerint a hatóság előtt jól ismert panaszos – a személyes szabadságot korlátozó intézkedésből kifolyólag az előállító helyiségben történő befogadásánál, valamint szabadításánál – semmilyen hivatalos iratot nem volt hajlandó aláírni. Döntését nem volt hajlandó megindokolni, csupán annyival, hogy „mert nem”. Az előállító tevékenységet S. V. r. törzsrőmester látta el, aki többször felszólította a panaszost, hogy írja alá a hivatalos dokumentumokat, de az megtagadta az aláírást.

9) Az igazolás rendőrségi előállítás időtartamáról című dokumentum szerint a panaszos előállítása 2017. december 3-án 14 óra 30 perctől 18 óra 15 percig tartott. A személyi szabadság korlátozásának időtartama alatt a panaszosnak aláírása által igazoltan nem keletkezett sérülése, és panasszal nem élt.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet - a rendőrség szolgálati szabályzatáról (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – **megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének IV. cikkében rögzített személyes szabadsághoz való jogát, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, az alábbiak szerint.**

1) A Testület először a panaszos előállítását vonta vizsgálata körébe.

a) Az első vizsgált panaszelem az előállítás jogalapja volt.

A panaszossal szemben több alkalommal érkeztek bejelentések a megjelölt helyszínről, melyek szerint a panaszos a lépcsőházban zaklatta a lakókat, kiabált. A rendőrök meghallgatták a bejelentőt, aki elmondta, hogy a panaszos a volt élettársa, akivel már hónapok óta próbálta megszüntetni a kapcsolatot. Elmondta, hogy a panaszos naponta több alkalommal csengetett neki a csengőn, és a kapucsengőn, folyamatosan kiabál a lépcsőházban, ami már a szomszédokat is zavarja. A panaszos valahogyan a lépcsőházat leválasztó rácsot is ki tudta nyitni, majd onnan kiabált az ajtó felé. A bejelentő elmondta továbbá, hogy több alkalommal hagyott neki a panaszos zaklató, fenyegető levelet a postaládában, illetve rendszeresen hívogatja őt telefonon. A bejelentő nem akarja a panaszossal tartani a kapcsolatot, nem szeretné őt látni, nem tud már élni tőle, mivel mindig attól retteg, hogy követi az utcán, vagy a lakása előtt várja és provokálja őt.

A rendőri tájékoztatás szerint az Rtv. 33.§ (1) bekezdés a) pontja szerint szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten érést követő elfogást foganatosítottak a panaszossal

szemben. Mivel a panaszos a bejelentőt rendszeresen zaklatja, odamegy a lakásához, felcsenget neki, ordítozik, és az ajtaját rugdossa.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

Az Rtv. 33.§ (1) bekezdés a) pontja szerint a rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, a) akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek.

A rendőrségi iratok egységesen a bűncselekmény elkövetésén való tettenérést jelölik meg az intézkedés jogalapjaként. A rendőri tájékoztatás szerint a panaszossal szemben zaklatás miatt került sor feljelentésre, a bűncselekmény tényállását a 2012. évi C. törvény a Büntető Törvénykönyvről (továbbiakban: Btk.) 222. § (1) bekezdése tartalmazza. Eszerint, aki abból a célból, hogy mást megfélemlítsen, vagy más magánéletébe, illetve mindennapi életvitelébe önkényesen beavatkozzon, őt rendszeresen vagy tartósan háborgatja, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A (3) bekezdés szerint, aki a zaklatást a) házastársa, volt házastársa, élettársa vagy volt élettársa sérelmére követi el, az (1) bekezdésben meghatározott esetben két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

Az Rtv. idézett rendelkezése az előállítás végrehajtását az abban foglalt feltétel teljesülése esetére – szándékos bűncselekmény elkövetésén való tetten érés – kötelező jelleggel írja elő, intézkedő rendőrnek mérlegelési jogkört nem biztosít.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

A Testület véleménye szerint a rendőrséget intézkedési kötelezettség terhelve a bűncselekmény felderítése érdekében, így megvolt a panaszossal szembeni intézkedés – előállítás – jogalapja. Az előállítás jogalapját az Rtv.33. § (1) bek. a) pontja biztosította, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő, valamint személyi szabadsághoz való joga.

b) A Testület ezt követően az előállítás időtartamát vizsgálta.

A panaszos beadványából kiderül, hogy aránytalannak tartotta az előállítás időtartamát.

Az igazolás rendőrségi előállítás időtartamáról című dokumentum szerint a panaszos előállítása 2017. december 3-án 14 óra 30 perctől 18 óra 15 percig tartott. A panaszos az előállító helyiségben 14 óra 50 perctől 18 óra 15 percig tartózkodott. Az intézkedő rendőr megjegyezte, hogy ezzel az alkalommal is ittas állapotban volt a panaszos, mint általában minden alkalommal, amikor a kapitányságra előállították, vagy egyéb okból ott megjelent. Amíg a panaszos az előállító helyiségben volt, megjelent a bejelentő, és a rendőr felvette tőle a panaszos elleni feljelentését zaklatás miatt. Ezt követően a rendőr egyeztetett a bűnyügi

osztályvezetővel, aki azt mondta, hogy a panaszost szabadítsák, mert büntető eljárás keretében kerül sor a kihallgatására. Az előállítás időtartama nem húzódott el, a bejelentő valakinek odaadta a gyermekét felügyeletre, és ezt követően érkezett meg a kapitányságra feljelentést tenni, majd ezt követően engedték szabadon a panaszost.

Az Rtv. 15. §-ának (1) bekezdése rögzíti az arányosság követelményét. Eszerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával, míg a (2) bekezdés szerint több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár. Az Rtv. 16. §-ának (1) bekezdése szerint továbbá a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége nélkül is biztosítható.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal, 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 30. §-ának (3) bekezdése szerint az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése főszabályként a „szükséges” időt jelöli meg és csak végső korlátként, határozza meg a 8 órás (illetve indokolt esetben, külön alaki feltételek mellett a további 4 órás) időtartamot. Felhívja a Testület a figyelmet az előállítás intézményének a személyi szabadságot súlyosan korlátozó jellegére, amelyre értelemszerűen vonatkozik az Rtv. 15. § (1) bekezdésében meghatározott azon általános arányossági követelmény is, mely szerint „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”.

A rendelkezésre álló iratok alapján pontosan rekonstruálható, hogy mi történt az előállítás időtartama alatt. A Testület úgy foglalt állást, hogy a foganatosított rendőri cselekmények száma és jellege indokolta az előállítás hosszát, nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy az előállítás ideje alatt szükségtelen, vagy indokolatlan holtidők lettek volna. **Ennek következtében a Testület a panaszos előállításának idejét arányosnak minősítette, amely nem sértette a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát.**

2) A Testület ezt követően vizsgálta a panaszosnak az előállítás időtartamával kapcsolatban nyújtott rendőri tájékoztatást.

A panaszos állítása szerint az előállítása kezdetétől eltelt 1-2 óra, amikor azt a tájékoztatást adta neki az egyik rendőr, hogy zaklatás vétsége miatt este 22 órakor fogják csak meghallgatni.

A panaszossal interakcióban álló rendőrök mindannyian határozottan cáfolták, hogy ilyen tájékoztatást adtak volna a panaszosnak. A rendőrök, állításuk szerint nem adtak a panaszosnak olyan tájékoztatást, mely szerint hat órát kell várakoznia a meghallgatására, továbbá biztosak abban, hogy másik rendőrtől sem kapott ilyen tájékoztatást a panaszos, mivel előre nem lehet megmondani, hogy a szükséges cselekmények elvégzése mennyi időt vesz igénybe.

Az előadások közötti ellentmondást további bizonyítékok hiányában nem lehetett feloldani, így a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy rendőrök milyen tájékoztatást adtak a panaszosnak az előállítás időtartamával kapcsolatban.

Mindezek alapján a Testület úgy foglalt állást, hogy az előállítás időtartamáról szóló tájékoztatás vonatkozásában a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható.

3) A Testület vizsgálta, hogy a panaszost megfelelően tájékoztatták-e a rendőri intézkedéssel szembeni panasztételi jogával kapcsolatban.

A panaszos állítása szerint, amikor jelezte, hogy panaszt kíván tenni, a rendőrségen azt mondták neki, hogy „semmilyen panaszt nem fog tenni, főleg itt a kapitányságon, és írja alá a papírokat, aztán lépjen”.

A rendőri álláspont a panaszosi állítást határozottan cáfolta. Az intézkedő rendőrök mindannyian dokumentálták, hogy a panaszost szóban és írásban is tájékoztatták a panasztételi lehetőségéről, továbbá megjegyezték, hogy a nagy számú ügy miatt, amelyekben a panaszos érintett, a panaszos egyébként is rendszeresen hangsúlyozza, hogy tisztában van a vonatkozó jogszabályhelyekkel és a panasztételi jogával.

Az Rtv. 20.§ (2) bekezdése szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

A Szolgálati Szabályzat 5.§ (6) bekezdése szerint a rendőr az Rtv. V. Fejezetében foglalt intézkedését vagy az Rtv. VI. Fejezetében foglalt kényszerítő eszköz alkalmazását követően az Rtv. IX. Fejezetében meghatározott panasz lehetőségéről szóló tájékoztató keretében felhívja az intézkedés alá vont személy figyelmét a panasz előterjesztésének határidejére is.

A panaszosi és a rendőrségi állítások között olyan mértékű ellentét feszült, amelyet a Testületnek – a bizonyítékok csekély voltára tekintettel – nem állt módjában feloldani, ezáltal a történetek rekonstruálása nem volt lehetséges.

Mindezekre tekintettel a tájékoztatási kötelezettség teljesítésének – a panasztételi lehetőséggel kapcsolatban – tekintetében a Testület nem foglalhatott megnyugtatóan állást, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelme nem megállapítható.

IV.

A Testület érdemi vizsgálatában megállapította, hogy a rendőrséget intézkedési kötelezettség terhelte a bűncselekmény felderítése érdekében, így megvolt a panaszossal szembeni intézkedés – előállítás – jogalapja. Az előállítás jogalapját az Rtv.33. § (1) bek. a) pontja biztosította, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő, valamint személyi szabadsághoz való joga. A Testület a panaszos előállításának idejét arányosnak minősítette, amely nem sértette a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát. A Testület úgy foglalt állást, hogy az előállítás időtartamáról szóló tájékoztatás vonatkozásában a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható. A tájékoztatási kötelezettség teljesítésének – a panasztételi lehetőséggel kapcsolatban – tekintetében a Testület nem foglalhatott megnyugtatóan állást, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelme nem megállapítható.

Budapest, 2018. április 19.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET